

Vlaming realiseert droom bij Cavalia

“Toen ik Cavalia zeven jaar terug voor het eerst zag, wist ik dat dit mijn droom was. Nu werk ik hier. Ik leer elke dag bij en heb plezier in wat ik doe. Wat een luxe.” De 22-jarige Keith Dupont uit het West-Vlaamse grensstadje Wervik glundert als hij dit vertelt. Hij heeft met ‘Encounter’ ook een van de hoofdacts bij Cavalia. Omringd door vijf witte Andalusiër-paarden speelt hij samen een spel van aantrekken en verwijderen. Maar daarnaast is hij, bijna doorlopend, ook als ruiter in de piste.

- door Roland Vermeylen -

“Kart is mijn lievelingspaard. Hij is héél gevoelig. Met hem moet je weten hoever de hiërarchie reikt en wat er over is. Hij kan erg veel, maar ik dien de juiste verhouding te vinden. Ik heb er nachten liggen over nadenken. Maar het is vooral mijn kalmte, mijn dichtbij, hier-en-nu aanwezig zijn dat het verschil kan maken.” Ik leer hier vooral veel van de huidige Cavalia-paardenregisseur, Benjamin Aillaud.”

De 37-jarige Aillaud – zelf zoon van een Russische landbouwer en een Schotse lerares – woont in het Zuid-Franse Tarbes waar hij ook een paardenschool heeft. Hij regisseert, na de Fransman Frédéric Pignon (broer van Jean-François die de Zilveren Clown won op het Circusfestival Monte Carlo 2013) en de Canadese circusdame Sylvia Zerbini, de nu lopende Cavalia’s: de twee jaar oude show die nu in Brussel staat en het grootse ‘Odysseo’ dat waarschijnlijk niet naar Europa komt.

Keith vertelt verder: “Aillaud komt vaak één week naar ons en dan oefenen we elke dag met de hele groep en met vaak nieuwe wisselingen. Zo blijft de show heel levendig en kunnen we plotse veranderingen bij mens of dier goed opvangen.”

“Met mijn ma trok ik op mijn zes jaar naar een kleine manege en leerde, net als zoveel kinderen, paardrijden. Ik deed nadien mee aan jumping en de Spanjaard José Elvira die in de faciliteitengemeente Komen woont, leerde mij alle basisknepen van het vak. Hij leerde me eigenlijk het meest van alle ‘leraars’ die ik tot nu toe had. Met hem deed ik ook shows in Frankrijk en de Benelux. Zo kwam ik terecht in het Franse Provins waar ik acht maanden meedeed aan hun middeleeuws spektakel met roofvogels, wolven en paarden. Ik was inmiddels achttien geworden en ik had de sleutels van mijn eigen leven in handen. Ik was wel goed op school maar ik wou doen wat ik zelf wilde. Ik wilde me blijven amuseren en doorgaan. Groeien, leren, elke dag, maar dan binnen mijn eigen interesse en passie. Bij ons thuis was alleen ons ma geïnteresseerd in paarden. Mijn pa was *garnierder* van meubels en zetels.”

“Het is heel intensief werken, maar ik heb er veel voor over. Ik ben hier van ‘s morgens half tien tot rond elf uur ‘s nachts. Na Canada, Australië en Dubai zijn we nu – als enige Europese stad – in Brussel. Elke dag komen er nu vrienden op bezoek. Ze ontdekken een ‘andere’ Keith en eigenlijk, ze verschieten vaak. Uiteraard ben ik dan fier en trots. Zondag komt een hele bus met 65 Werviknaars op bezoek naar het ‘verre’ Brussel.”

Na Brussel trekt Cavalia naar Azië. De eerste stad wordt dan Singapore. Keith: “Ik blijf zeker nog twee jaar bij Cavalia. Nadien weet ik het zelf nog niet. Maar ik heb ondervonden dat dit werken met paarden en het open staan voor elke verandering die zich continu aanbiedt, mijn passie is. En die wil ik koesteren.”

Je kunt Cavalia op Brussels Expo nog meemaken, zeker nog tot 15 juni. Wellicht volgen er dan nog verlengingen tot eind juni.

www.cavalia.be

Gepubliceerd op 3 juni 2014 op www.circuscentrum.be